



Mesijansko Biblijska Studija - 144

PRINCIPI MOLITVE

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum



PREVOD NA SRPSKI JEZIK

PRINCIPI MOLITVE

MBS 144

Dr. Arnold G. Fruchtenbaum

Ne ljubite sveta ni ono što je u svetu. Ako ko ljubi svet, nema u njemu ljubavi Očeve. Jer sve što je u svetu - požuda tela i požuda očiju i oholost života - nije od Oca, nego je od sveta. I svet prolazi i požuda njegov; a ko vrši volju Božiju, ostaje doveka

(I Jovanova 2:15-17)

Ova Mesijansko Biblijska Studija o molitvi podijeljena je u deset različitih kategorija.

I. DEFINICIJA MOLITVE

Kako bismo razvili definiciju o molitvi govorit ćemo o ovoj tački u pet područja.

A. Upotrebene Reči

Postoji nekoliko različitih Hebrejskih i Grčkih reči koje se koriste u vezi sa molitvom. Trebaćemo se zagledati u svaku pojedinačno i pokušaćemo da načinimo razlikovanje među tim rečima; na taj način dobićemo bolji koncept o tome šta molitva jeste.

1. Hebrejske Reči

Sveukupno ima tri različite Hebrejske reči.

a. Tphilah i Hitpaliel

Prva Hebrejska reč ima dva oblika: **tphilah**, je imenica; i **hitpaliel**, koja je glagol (I Carevima 8:23). Ovo je reč koja jednostavno znači, „moliti“ kada je glagol, ili „molitva“ kada je imenica. Korenski, reč na Hebrejskom znači „intervenirati“, „umetnuti“, „posredovati.“ Kada neko interveniše između Boga i čoveka; ili se umetne između Boga i čoveka; ili posreduje između Boga i čoveka, taj se moli.

b. Techinah i Hitchanein

Druga Hebrejska reč isto ima dva oblika: **techinah** je imenica; **hitchanein** je glagolski oblik (I Carevima 9:3). Kao glagol znači „preklinjati“; a kao imenica, znači

„preklinjanje,“ „ponizna molitva.“ Hebrejski koren znači „pokazati naklonost“ ili „biti milostiv.“ U svom intenzivnom obliku znači „tražiti ili preklinjati za naklonost.“ Kada preklinjemo i pokušavamo da postignemo milost, mi se molimo.

c. Challah

Treće Hebrejska reč je **challah**, a ona znači, „zamoliti uslugu od“ (I Carevima 13:9). I kada molimo uslugu od Boga, mi se molimo.

2. Grčke Reči

Grčki jezik ima sveukupno sedam različitih reči koje naglašavaju molitvu.

a. Eschomai, Proseochamai i Proscuchei

Prva Grčka reč ima tri različita oblika: **eschomai**, **proseochamai** i **proscuchei**. Ovo je reč koja se koristi u Novom Zvetu za općenito molitvu upućenu Bogu. Doslovno, reč znači, „tražiti nešto.“ Kada mi nešto tražimo od Boga, mi se molimo. Ovo je vaša opšta, obična, svakodnevna Grčka reč za molitvu upućenu Bogu.

b. Deomai i Desisis

Druga Grčka reč ima dva oblika: **deomai** i **desisis** (I Solunjanima 3:10). Ova reč nosi u sebi ideju traženja nečeg, ali sa jednim posebnijim i određenijim zahtevom.

c. Aiteo i Aiteima

Treća Grčka reč takođe ima dva oblika: **aiteo** i **aiteima** (Jakovljeva 1:5). Ova reč znači „pitati,“ ili „tražiti.“ Kada tražimo nešto od Boga ili Ga pitamo za nešto, mi se molimo.

d. Erotao i Eroteisis

Četvrta Grčka reč takođe ima dva različita oblika: **erotao** i **eroteisis**. I ova reč isto znači „tražiti“ ili „pitati“ za nešto. Još jednom, kada nešto tražimo od Boga, ili kada pitamo nešto od Boga, mi se molimo.

e. Eutugchano i Uperentugcheo

Peta Grčka reč takođe ima dva različita oblika: **eutugchano** i **uperentugcheo** (Rimljani 8:27-28). To znači „da posreduje“ ili „da podnese molbu.“ Kada posredujemo između Boga i čoveka, kada podnosimo molbu Bogu, mi se molimo.

f. Parakaleo i Parakaleisis

Šesta Grčka reč takođe ima dva oblika: **parakaleo** i **parakaleisis** (II Korinćanima 12:8). Ova Grčka reč znači „utešiti,“ „nagovarati,“ „tražiti,“ „preklinjati,“ ili „žaliti se.“ I kada mi tražimo utehu, ili nagovaramo, ili tražimo, ili preklinjemo, ili se žalimo, u našem odnosu sa Bogom, mi se molimo. Ovo je ista reč koja se koristi i kao jedno od imena za Duha Svetog: **Paraklet** ili Utešitelj.

g. Iketeiria

Sedma Grčka reč je **iketeiria**, a znači „prošnja“ ili „traženje“ (Jevrejima 5:7).

B. Definicija

Prvo, po definiciji, molitva je ljudski govor koji je upućen Bogu. Drugi aspekt jeste da molitva traži nešto od Boga. Treće, molitva je razgovor sa Bogom; mi vodimo razgovor sa Njim.

Iz ove definicije možemo da izvučemo jasno razlikovanje između Biblijske studije i molitve. Kada studiramo Bibliju, Bog govori nama, Ali, kada molimo, mi govorimo Bogu. Ovo je ispravna i dobra definicija koju izvlačimo iz tri Hebrejske i iz sedam Grčkih reči.

C. Pretpostavke za Molitvu

Temeljeno na ovim rečima koje upotrebljavaju Hebrejski i Grčki i temeljeno na ovoj našoj definiciji, kažemo da postoji sedam pretpostavki koje mi činimo kada se molimo.

Prvo, mi pretpostavljamo da je Bog osoba jer možemo sa Njim da uspostavimo odnos, odnos Ja i Ti.

Druga pretpostavka jeste blizina Božija. Blizina Božija nam kaže da je Bog toliko blizu da On može da čuje naše molitve.

Treća pretpostavka jeste sveprisutnost Božija. Bog je posvuda jer kada ja molim u Americi i kada vernik moli u Izraelu, Bog obojicu može da nas čuje i da nas vidi.

Četvrta pretpostavka jeste suverenitet Božiji. Mi uistinu verujemo da On ima kontrolu nad Svojim Stvaranjem. On kontroliše i osobe i događaje; osobe i stvari. I zato šta verujemo da je On suveren mi tražimo od Boga da učini.

Peto, mi takođe pretpostavljamo sveznanje Božije; to da On zna sve i da zna kako najbolje da odgovori na naše molitve.

Šesto, mi pretpostavljamo svemoć Božiju; to da je On svemoguć.

Sedmo, mi pretpostavljamo obećanja Božija; to da je On obećao da će da sluša.

D. Priroda Molitve

U vezi sa prirodom molitve, pomenuću šest stvari.

Prvo, molitva je delo, čin. Molitva nije samo stav, ili misao u koju je uključen određeni stav; ona je čin. Molitva bi trebalo da bude sastavni deo naših života (I Solunjanima 5:17). Stoga bi vernik svaki dan trebalo da razgovara sa Bogom jer molitva jeste čin, delo.

Drugo, molitva je čin pozicije (Luka 11:1-13). Mi se stavljamo u određenu poziciju sa Bogom ukoliko se molimo Njemu.

Treće, molitva je čin posebnog traženja.

Četvrto, molitva je čin urgentnog traženja.

Peto, molitva je čin emotivnog traženja.

Šesto, molitva je čin sinovskog traženja jer imamo odnos Otac-sin.

E. Objekt Vere

Vera je prvi osnov našeg molitvenog života; mi verujemo Bogu da je Bog.

II Timoteju 1:12 kaže: **jer znam komu sam poverovao.**

Psalam 18:31 uči: **ko je stena osim Boga našega.**

Psalam 46:1 objavljuje: **Bog nam je utočište i snaga.**

Avakum 3:18 potvrđuje: **ja ću se ipak radovati u Gospodu.**

Implikacija je u tome da se Bogu mora verovati bez obzira na to kako stvari na kraju ispadnu. Vernik ne može da zahteva da Bog odgovori na Njegovu molitvu na način na koji vernik to hoće.

II. SIMBOL MOLITVE

A. U Starom Zavetu

Simbol molitve je kad; kad koji se uzdiže sa kadionika. U Starom Zavetu ovo nas se podučava u Psalmu 141:2: **Nek mi se molitva uzdigne kao kâd pred lice tvoje, podizanje ruku mojih ko večernja prinosnica.**

Jedan od rituala u Tabernakulu bio je paljenje kada i to je predstavljalo simbol za molitve svetih.

B. U Novom Zavetu

Ovo je isto tako preuzeto i u Novom Zavetu. Otkrivenje 5:8 kaže: ***I kad uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jaganjca. U svakoga behu citre i zlatne čaše pune kâda, a to su molitve svetih.***

Jovan je zapisao da je u ovoj viziji video dvadeset i četiri starešine i kako svaki od njih drži ***zlatne čaše pune kâda***, i on nam to tumači kao ***a to su molitve svetih.***

Nešto posle, u Otkrivenju 8:3 Jovan piše: ***I jedan drugi anđeo, sa zlatnom kadionicom, dođe i stade na žrtvenik. I bi mu dano mnogo kâda da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik pred prestoljem.***

Ovom anđelu je dan kadionik sa ***mnogo kâda*** i to je trebalo da ***prinese na zlatni žrtvenik***: ovo je predstavljalo ***molitve svetih***, koje su se uzdizale Bogu.

Zaključak: Iz činjenice da je kâd simbol molitve u Knjizi Psalama i u Otkrivenju, dve stvari se daju primetiti, ili, dva zaključka se daju izvući. Prvo, svrha kadionog žrtvenika je bila da bude miomiris ugodan Gospodu. Drugo, ovo nam otkriva kako Bog vidi molitve svetih; one su miomiris ugodan Gospodu.

III. RAZLOZI I SVRHA MOLITVE

Sveukupno, postoji osam posebnih razloga i svrha kod molitve i za molitvu.

A. Molitva je Zapoved

Prvo, molitva nije opcija; za vernika, molitva je zapoved. U I Samuilovoj 12:23 uči nas se da ne moliti za druge jeste greh. Ukoliko ne molimo za druge ljude, za one za koje je sam Bog u naše živote stavio taj teret, mi činimo greh. Nama je zapovedeno da molimo.

U I Solunjanima 5:17, rečeno nam je: ***Bez prestanka molite!***; a u Kološanima 4:2, treba da: ***U molitvi ustrajte.***

B. Molitva je Ispravna i Dobra

Drugo, molitva je ispravna i dobra. To je poanta u Luka 18:1: ***A govorio im je i usporedbu kako valja svagda moliti i ne posustati.***

Ješua (Isus) je rekao usporedbu da bi ohrabrio ljude da ustraju u molitvi jer je molitva i ispravna i dobra.

C. Bog Razdeljuje Darove i Blagoslove Kroz Molitvu

Treće, molitva je medij kroz koji Bog razdeljuje Svoje darove i blagoslove (Danilo 9:3; Matej 7:7-11; 21:22; Jakovljeva 1:5).

D. Molitva je Suštinski Važna za Pobedu

Četvrto, molitva je suštinski važna za pobedu. Ovo je zaključak koji potpuno jasno proizlazi iz Efežana 6:10-18, a to je jako poznati odlomak o duhovnom ratovanju. Taj odlomak prvenstveno tretira sa delovima naoružanja i opreme, i uglavnom je to uvek Reč Božija. Odlomak nam tri puta kaže da posredstvom ove opreme možemo da se odupremo i da se usprotivimo Đavolu.

Ali, posle tretiranja sa svakim pojedinim delom opreme u duhovnom ratovanju, Pavle nam kaže u Efescima 6:18: ***Svakovrsnom molitvom i prošnjom u svako doba molite u Duhu. Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete.***

Tajni sastojak koji donosi pobedu u duhovnom ratovanju jeste molitva; stoga, molitva je suštinski važna za pobedu.

E. Molitva je Primer koji nam daje Mesija

Peti razlog za molitvu jeste taj što se tako sledi primer samog Mesije. On je naš najveći primer; On je Onaj kojeg treba da sledimo, i treba da sledimo Njega i u molitvu. Isus je često molio (Marko 1:35; Jevrejima 5:7).

F. Molitva je Primer koji nam je ostavila Rana Crkva

Šesti razlog za molitvu jeste da bismo sledili primer rane Crkve. Rana Crkva je bila okarakterisana molitvom (Dela 6:4; 12:5). Mi treba da sledimo primere koje nam je ostavila rana Crkva.

G. Molitva je Kanal Izbavljenja

Sedmi razlog za molitvu jeste taj što je molitva kanal za izbavljenje; posredstvom molitve, Bog nas izbavlja. Ovo vidimo na osam različitih načina: prvo, izbavljeni smo od kušnje posredstvom molitve (Matej 26:41); drugo, izbavljeni smo od obeshrabrenja posredstvom molitve (Luka 18:1); treće, izbavljeni smo od neprijateljskih okolnosti posredstvom molitve (Dela 12:3-19); četvrto, izbavljeni smo od neznanja, ili od pomanjkanja mudrosti posredstvom molitve (Kološani 1:9; Jakovljeva 1:5); peto, izbavljeni smo od fizičkih bolesti i od smrti posredstvom molitve kada Bog odabere da tako učini (Dela 28:8; Jakovljeva 5:13-17); šesto, izbavljeni smo od raznih potreba posredstvom molitve (Jakovljeva 4:7); sedmo, izbavljeni smo od nevernika posredstvom molitve (Rimljani 15:30-33); i osmo, izbavljeni smo od Sotone posredstvom naših molitvi (Efescima 6:18).

Tako da molitva jeste kanal izbavljenja koji bismo trebali stalno i dosledno da koristimo. To je još jedan razlog zašto treba da molimo.

H. Molitva je Kanal za Duhovnu Zrelost

Osmi razlog da se moli jeste to šta je molitva takođe i kanal za duhovnu zrelost; ona je sredstvo po kojem Bog u naše živote donosi zrelost. Ovo je vidljivo na pet načina: prvo, molitva je sredstvo po kojem vodimo duhovne bitke (Efescima 6:10-18); drugo, ona je sredstvo po kojem duhovno rastemo (Efescima 1:15-23; 3:14-21; Kološani 1:9-14); treće, upravo posredstvom molitve mi razvijamo duhovnu smelost (Dela 4:19-21; Efescima 6:18-19); četvrto, posredstvom molitve mi dobavljamo spasenje izgubljenih (Rimljani 10:1); i peto, posredstvom molitve mi vršimo delo evangelizacije (Matej 9:37-38).

IV. SAVETI I PODSTICAJI ZA MOLITVU

Ima osam glavnih odlomaka u Pismima koji daju savete i potiču na molitvu.

A. Luka 18:1-8

U ovom odlomku ima tri dela od navedenih odlomaka. Prvi deo je u stihu 1 u kojem On tretira sa principom koji On želi dalje da razvije.

A govorio im je i usporedbu kako valja svagda moliti i ne posustati.

Poanta je da On želi da oni mole, jer ljudi trebaju ***svagda moliti i ne posustati***. Reč ***svagda*** znači „moliti u svakoj situaciji i u svim okolnostima.“ Trebalo bi da smo voljni da molimo u svakoj situaciji i pod svakakvim okolnostima. Reč ***posustati*** znači „obeshrabriti se,“ a poanta je upravo na tome da bi molitva trebala sačuvati čoveka od obeshrabrenja. To je razlog zašto čovek treba da moli u svakoj situaciji i u svim okolnostima.

Drugo, u stihovima 2-5, On daje usporedbu: ***govoreći: 'U nekom gradu beše neki sudija - Boga se nije bojao i na čoveka se nije obazirao. A beše u onom gradu neka udovica. I dolazila je k njemu govoreći: 'Obrani me od protivnika mojega!' I ne htede za neko vreme. No nakon toga reče u sebi: 'Ako se Boga i ne bojim i na čoveka ne obazirem, ipak, jer mi ta udovica dodijava, obraniću je da mi ne dolazi beskrajno dosađivati.'***

Poanta ove usporedbe je sledeća: sudac je ravnodušan, nezainteresovan za provođenje pravde, međutim, zbog upornosti te žene, on će joj na kraju dati ono šta ona traži.

Treći deo odlomka su stihovi 6-8 koji nam daju primenu: ***A Gospod reče: 'Čujte što govori nepravedni sudac! A neće li Bog obraniti svoje izabrane koji dan i***

noć vape k njemu ako je i odužio s njihovom stvari? Kažem vam, obraniće ih brzo. Ali kad Sin Čovečiji dođe, hoće li naći vere na zemlji?

Poanta ove primene je da nas nauči da budemo ustrajni u molitvi. Za razliku od sudije, Bog nije ni nezainteresovan, ni ravnodušan. Pa, ako će sudija koji je ravnodušan na kraju reagovati na upornost, koliko više i pre će to napraviti Bog koji nije takav. Bog će odgovoriti na ustrajnu molitvu. Osoba bi trebala nastaviti da traži unatoč odlaganju. Poanta ustrajnosti jeste da nas nauči veri i da poveća našu veru; da promeni naš stav u odnosu na molitvu; da nas nauči „da budemo tamo“ ustrajni u molitvi.

B. Rimljani 12:12

Drugi odlomak je u Rimljanima 12:12: ***U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, u molitvi postojani!***

Treba da budemo ***u molitvi postojani***. To je ono šta će učiniti da se radujemo ***u nadi***, i da imamo strpljenja ***u nevolji***.

C. Kološani 4:2

Treći odlomak je u Kološanima 4:2: ***U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u zahvaljivanju.***

Mi treba da ***u molitvi ustrajemo***. Treba da osnažimo našu molitvu ili da se predamo molitvi. Treba da budemo energični u molitvi.

D. I Solunjanima 5:17

Četvrti odlomak je u I Solunjanima 5:17: ***Bez prestanka molite.***

Ovaj stih ne znači da trebamo moliti non stop i da to nikada ne sme da prestane. Grčka reč koja se ovde koristi, izvan Novog Zaveta, upotrebljava se za kašljanje. Kada vas zahvati stalno kašljanje, vi zapravo ne kašljete bez prestanka, ali se tako osećate. To je ono šta misli kada kaže bez prestanka. To ne znači da se moli bez ikakve pauze i zaustavljanja. Ali, trebalo bi da imamo taj stav molitve bez prestanka.

E. I Solunjanima 5:25

Peti savet za molitvu nalazimo u I Solunjanima 5:25: ***Braćo, molite za nas.***

Trebalo bi da ne molimo samo za sebe, već bi trebalo da se molimo i za druge.

F. I Timoteju 2:8

Šesti savet nalazimo u I Timoteju 2:8: **Hoću dakle da ljudi mole na svakome mestu, podižući svete ruke bez srdžbe i premissljanja.**

Gde god da se nalazimo, trebalo bi da imamo isti stav molitve. Nešto je pogrešno kada mi osećamo veću potrebu da se molimo u crkvi nego kod kuće, ili na ulici, ili u metrou, ili u avionu. Imajte na umu sledeće, nije bilo crkvenih zgrada u prvom veku kada su zapisane ove reči. Stoga, trebalo bi da imamo podjednaku želju za molitvom bez obzira na to gde se nalazimo.

G. Filipljani 4:6b

Sedmi odlomak je u Filipljanima 4:6b: **nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - iskanja svoja obznanjujte Bogu.**

Poanta ovog poticaja jeste da bi trebalo da budemo u neprestanom mentalnom stanju molitve; da bismo trebali biti sposobni biti u neprestanoj molitvi i da nema bilo kakvih briga ili situacija koje to mogu da prekinu. **U svemu**, treba da molimo, u vezi sa svakom stvari treba da preklinjemo, naša traženja moramo obznaniti Bogu, i sve to bi trebalo činiti sa zahvaljivanjem.

Pavle nam kaže **iskanja svoja obznanjujte Bogu** i to na tri načina: prvo, kroz molitvu, a to znači pristupiti Bogu uz pomoć naših usta; drugo, prošnjom, a to znači sa tačno određenim traženjem; i treće, sa zahvaljivanjem, davanjem hvale Bogu za to šta će On da odgovori na naše molitve. Ne pretpostavljajući da će On odgovoriti onako kako mi želimo, već zahvalni na tome šta će odgovoriti kako god On to da odluči.

H. Psalam 32:6

Osmi odlomak je u Psalmu 32:6: **Zato nek ti se moli svaki pobožnik u vreme dok te se još može naći.**

Poanta ovog poticaja jeste da se moli u vreme kada se Bog može naći; a, kako se Bog uvek može naći, trebalo bi uvek da molimo.

V. OBEĆANJA ZA MOLITVU

Bog je učinio određena obećanja u vezi sa molitvom. Kako bi dobili opsežnu sliku o tome kako Bog vidi molitvu, pogledaćemo u petnaest odlomaka.

A. Izlazak 22:22-24

Prvi odlomak je u Izlasku 22:22-24, koji kaže da će Bog čuti vapaj udovice i da će je osvetiti. Pod Mojsijevim Zakonom, udovica je bila pod Njegovom posebnom

zaštitom. Bog je kršenje prava udovice tretirao izuzetno ozbiljno. Ukoliko su prava udovice bila prekršena i ona zavapi Bogu, On bi je čuo i osvetio bi se za nju.

B. Ponovljeni Zakon 4:7

Drugi odlomak je Ponovljeni Zakon 4:7 koji kaže da će Bog biti blizu Izraela kada god Ga Izrael zazove. Izrael će zalutati; ali kada god zavapi Bogu, On će uvek da bude dovoljno blizu da čuje.

C. II Letopisa 7:12-18

Treće obećanje je u II Letopisa 7:12-18 gde tvrdi da ukoliko se Jevrejski narod okrene ka Bogu, On će njima **isceliti zemlju**. Ovi stihovi se ovde u Sjedinjenim Državama jako često vade iz konteksta. Mnogi ljudi primenjuju ove stihove iz Pisma na Sjedinjen Države; da ukoliko se vernici skupe zajedno i uistinu se mole i pokaju se, Bog će isceliti zemlju. Bog nije dao to obećanje nijednom drugom narodu i nijednoj drugoj zemlji osim Jevrejskom narodu i Zemlji Izraela. „Tekst izvučen iz konteksta je izgovor.“ A ovo obećanje je upućeno posebno Jevrejskom narodu i posebnoj zemlji, Zemlji Izraela.

D. Knjiga o Jovu 22:27

Četvrti odlomak je u Knjizi o Jovu 22:27, koji kaže da ukoliko se neko moli Bogu, Bog će ga čuti. On se brine da čuje naše molitve.

F. Psalam 50:14-15

Šesti odlomak je Psalam 50:14-15, gde se kaže: ***Prinesi Bogu zahvalnicu i ispuni Svevišnjemu zavete svoje! I zazovi me u dan nevolje: izbaviću te, a ti ćeš me slaviti.***

U oba Zaveta na molitvu se gleda kao na **žrtveni prinos**. Jedan od načina na koji mi žrtvujemo Bogu jeste tako što se molimo Njemu. Mi prinosimo naše žrtvene molitve ili molitve zahvaljivanja, posebno kada smo u situacijama koje ne možemo da kontrolišemo; u tim trenucima pribegavamo molitvi.

G. Psalam 65:2

Sedmi odlomak je Psalam 65:2 koji kaže: ***K tebi koji molitve saslušáš.*** Još jednom, dano je obećanje da će Bog da čuje naše molitve. Ako će On da čuje naše molitve, mi bi trebalo da smo okarakterisani time da idemo k Njemu i da svoje molitve upućujemo Njemu.

H. Psalam 86:5-7

Osmi odlomak je Psalam 86:5-7. Sth 5 kaže da je Bog uvek spreman da oprost.

U stihovima 6-7, psalmist kaže: **Poslušaj, Gospode, molitvu moju, i obazri se na glas mojih vapaja! U dan nevolje svoje tebe ću zazvati, jer ćeš me uslišati.**

Ovde psalmist primenjuje istinu iz prethodno pomenutog Psalma. Obećanje u Psalmu 65:2 jeste da će Bog čuti molitvu. Zato što je Bog spreman da oprost, psalmist se sada okreće Bogu u molitvi i traži od Gospoda **poslušaj, Gospode, molitvu moju, i ... glas mojih vapaja.** On je u potpunosti siguran da će ukoliko zave Gospoda u dan svoje nevolje, Gospod na to da odgovori.

I. Psalam 102:17

Deveti odlomak je Psalam 102:17, koji kaže da se Bog osvrće na molitvu oskudnih. On ne prezire njihove molitve. Oni koji su oskudni i prilaze Bogu, On ima poseban obzir prema njima, i On neće da prezre njihovu molitvu zbog njihovog ekonomskog statusa.

J. Poslovice 15:8

Deseti odlomak je u Mudrim Izrekama 15:8: **molitva pravednih Njemu je uživanje.**

Bog uživa kada se pravednik na zemlji moli. Kada se Njegovi vernici mole Njemu, Bog uživa u njihovim molitvama.

K. Poslovice 15:29

Jedanaesti odlomak, Poslovice 15:29 kaže: Bog **čuje molitvu pravednih.**

Pravednici nisu oni koji su „bezgrešno savršeni.“ Ukoliko bi bilo ko od nas trebao da bude bezgrešno savršen kako bi mogao da se moli, mi nikada ne bismo mogli da se molimo. **Pravednici** na ovoj zemlji su oni koji su učinjeni pravednima primenom Božije pravednosti na njih kroz veru koju imamo. Bog je obećao da će oni koji se okrenu Njemu u veri biti oni čije će molitve On da čuje.

L. Luka 11:13

Dvanaesti odlomak je Luka 11:13, koji kaže da će Bog dati Duha Svetoga onima koji ga traže. U Starom Zavetu, davanje Duha Svetoga nije se dešavalo automatikom za one koji poveruju. Ova izjava iz Luke 11:13 izrečena je još uvek u vremenu Dispencije Zakona, a ne u vremenu Dispencije Milosti. Pod Zakonom nije svakom verniku bio dat Duh Sveti; a čak i u onima koji jesu imali Duha Svetog, On nije nužno trajno prebivao u njima. Tako da Davidova molitva u Psalmu 51:11: **Ne odbaci me od svog prisustva, i Duha svoga Svetoga ne uzmi od mene,**

valjana je molitva Starog Zaveta. Ali, nije valjana molitva za vreme Novog Zaveta. Vernici koji su živeli u vremenu evanđelja još uvek su se nalazili pod starom dispencijom kada Duh nije davan automatikom. Bog bi dao Duha Svetog onim vernicima koji bi to od Njega tražili. Tako da mi danas ne moramo da molimo tu molitvu, u trenutku kada poverujemo mi primamo Duha Svetoga.

M. Jovan 4:10

Trinaesti odlomak je Jovan 4:10, koji kaže da će Bog dati večni život onima koji to traže od Njega. Tražiti od Boga je isto što i moliti Boga. Kada se molimo Bogu i tražimo od Njega večni život, On će nam ga dati. Ali, treba da napravimo neke preduslove; a to je da molimo u veri. U ovom slučaju, vera koja spašava zahteva od nas da verujemo da je Ješua umro za naše grehe; da je pokopan, i da je vaskrsao.

N. Jovan 9:31

Četrnaesti odlomak je Jovan 9:31 gde se kaže da ukoliko čovek jeste štovatelj Boga, On ga čuje. Ako štujemo Boga, ukoliko mu iskazujemo dužno strahopoštovanje, ukoliko obožavamo Boga kroz sve Njegove atribute, Bog će nas čuti.

O. Jakovljeva 1:5-7

Petnaesti odlomak je Jakovljeva 1:5-7. Stih 5a kaže: ***Ako li komu od vas nedostaje mudrosti, neka išće od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja.***

Ukoliko se nalazite pred za vas velikom odlukom, nemojte moliti za znake, nemojte moliti da se vrata otvore ili da se zatvore, nemojte moliti za ovakvu vrstu posebnih znakova koje Bog, uglavnom, više ne daje. Nas se ohrabruje i upućuje da načinimo izbor na temelju božanke mudrosti. Nemojte moliti za posebne znake, već molite za mudrost, da možete doneti ispravnu odluku.

VI. KONTURA MOLITVE

Kada se govori o ovoj molitvi uglavnom se govori kao o „Gospodnjoj Molitvi,“ i citira se gotovo svaki vikend u mnogo različitih crkava. Međutim, to nije ono šta je Mesija nameravao kada nam je dao ovu molitvu. Namena je bila da bude kontura ili nacrt da možemo da posložimo naše molitve, jer, iako sa jedne strane, naše molitve nisu propisane, sa druge strane, nije namera ni da budu nasumične i bez reda. Ravnoteža je u tome da imamo konturu po kojoj možemo da organizujemo naš molitveni život.

Govorićemo o ovom nacrtu ili konturi u četiri tačke.

A. Pisma

Imamo dva glavna odlomka iz Pisama koja čine ovu konturu molitve.

Prvi je u Mateju 6:9-13: **Vi dakle molite ovako: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje; dođi carstvo tvoje; budi volja tvoja - kako na nebu, tako i na zemlji; hleb naš svagdanji daj nam danas; i oprosti nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim; i ne uvedi nas u iskušenje, nego izbavi nas od zla.**

Drugi odlomak je u Luka 11:2-4: **A on im reče: 'Kad molite, govorite: Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje; dođi carstvo tvoje; budi volja tvoja - kako na nebu, tako i na zemlji; hleb naš svagdanji daj nam svaki dan; i oprosti nam grehe naše jer i sami opraštamo svakom dužniku svomemu; i ne uvedi nas u iskušenje.**

B. Molbe

Princip, koji On želi da nam da, proizlazi iz oba Evanđelja.

Matej kaže: **vi dakle molite ovako**. Luka kaže: **kad molite, govorite**. Jasno je iz Matej 6:7 da nije namjera da se molitva ponavlja poput neke ritualne formule. Jer ukoliko je to bila namjera, ukoliko to treba da se ponavlja nedelju za nedeljom, onda bi se to uistinu pretvorilo u **isprazno ponavljanje jednog te istog** iz Matej 6:7.

Neposredno nakon šta je Isus rekao **ne ponavljajte jedno te isto, kao Pagani**, on započinje da nam daje konturu molitve, a ne određene izjave koje treba ponavljati. Pa ipak, upravo ono šta je Ješua rekao da se ne čini, ljudi su upravo to učinili sa ovom šemom molitve. Još jednom, svrha ove takozvane Gospodnje molitve nije ritualno propisana molitva koja se ponavlja, već je to kontura primera kako se moli. Zato je On i rekao: **vi dakle molite ovako** (ili na ovaj način); na tome je naglasak.

U kontekstu Luke 11:1, učenici nisu pitali Isusa, „Gospode, nauči nas molitvu.“ Učenici su došli k Njemu i rekli: **Gospode, nauči nas moliti**. Razlog zašto oni nisu znali kako da mole jeste da, u tom vremenu Jevrejske istorije, molitve u Judaizmu bile su napisane i propisane, baš kao što je to slučaj danas u mnogim crkvama. Propisane molitve zapravo idu u pravcu koji je protivan Pismima. Propisane molitve jesu **isprazno ponavljanje jednog te istog**. Do ovog vremena, Judaizam je degenerisao u religiju propisanih molitvi baš kao šta su to bile i Paganske religije.

Tako da su učenici znali kako da pročitaju mnoge molitve; znali su kako da recituju mnoge molitve koje su učili napamet, ali nisu znali kako da se mole bez pripreme, neposredno. Pitanje koje su postavili jeste kako da se molimo neposredno. Ova takozvana Gospodnja molitva nikada se nije molila u Delima Apostolskim. Nigde ne vidimo da se moli u Poslanicama. I u Delima i u Poslanicama zapiane su razne molitve, ali ovo nije jedna od tih.

C. Traženja

Ima sveukupno šest molbi ili traženja u ovoj konturi molitve. Tri imaju veze sa Bogom i sa Njegovom slavom; a tri su povezane sa čovekom i sa njegovim potrebama.

D. Kontura, sama po sebi

1. Prizivanje

Kontura ili nacrt u sebi sadrži šest delova. Prvi deo konture odnosi se na to kome je upućena molitva. Mi naše molitve upućujemo Bogu Ocu. Izveštaj u Mateju kaže: **Oče naš koji jesi na nebesima**. Izveštaj u Luki kaže jednostavno: **Oče**. Nema nigde nikakvog temelja da uputimo svoje molitve Sinu ili Duhu Svetom. Sve naše molitve treba da idu na adresu Boga Oca. U obe verzije ove molitve sve zamenice su u množini. To nam pokazuje da kada molimo, molimo kao zajednica, kao Telo Mesijino. To je prizivanje.

Kada započinjemo moliti, mi to činimo prizivanjem upućujući našu molitvu Bogu Ocu. I zapamtite, sve su molitve predodređene ispravnim odnosom sa Bogom Ocem, tako da ukoliko imamo zajedništvo sa Bogom Ocem, tada Mu možemo prići. Ukoliko se nalazimo izvan odnosa sa Bogom Ocem, tada Mu ne možemo prići. Upućivanje naše molitve Ocu kao Ocu naglašava porodični odnos koji imamo sa Bogom Ocem.

2. Da Posvetimo Boga

Drugi deo ove konture jeste posvećivanje Boga. Izveštaj iz Mateja kaže: **neka se sveti ime tvoje**. Izveštaj iz Luke takođe kaže: **neka se sveti ime tvoje**. To znači, „prouzročiti da se tvoje ime sveti“; „prouzročiti da se tvoje ime posveti“; „prouzročiti da se tvoje ime odvoji nastranu.“ Božije ime podržava Njegovu prirodu. Njegova priroda znači sve ono šta On jeste. Posvetiti Boga znači odvojiti Boga na stranu; Božije ime traba štovati.

Ovo je vreme da razmišljamo pomno o karakteristikama Božijim i odnosu tih atributa u vezi sa vernikom. To je dobro vreme za proučavanje knjige o karakteristikama Božijim, kao i da napravimo popis svih tih karakteristika i načina na koji se odražavaju na naš život. U tome mi posvećujemo Boga; odvajamo Boga na stranu.

3. U vezi sa Programom Carstva

Treći deo ove konture ima veze sa programom Carstva. Izveštaj u Mateju kaže: **dodi carstvo tvoje; budi volja tvoja - kako na nebu, tako i na zemlji**. Izveštaj iz Luke jednostavno kaže: **neka dođe carstvo tvoje**. U ovom delu naše molitve mi se molimo da se Božiji ciljevi i planovi kroz istoriju ispunjavaju i dovode do upotpunjenja. Ovo je vreme da se moli za spasenje drugih. Ovo je vreme da se moli

za spasenje Izraela. Ovo je vreme da se moli „**dođi** (brzo) **Gospode Isuse**; vreme da se moli za Uznesenje Crkve; da se moli za Drugi Dolazak. Ovo se takođe odnosi i na lično podlaganje Božijem autoritetu i Njegovom planu i Njegovom programu.

4. U vezi sa Ličnim Traženjima

Četvrti deo ove konture jeste da se molimo za naše dnevne potrebe. Izveštaj u Mateju kaže, **hleb naš svagdanji daj nam danas**. Ovo je trenutak u kojem iznosimo traženja za naše lične potrebe. Molimo se za neposredne, trenutne potrebe; troškovi za našu hranu; stanarinu; otplate raznih rata zaduženja; ili šta god već da naše potrebe jesu.

5. U vezi sa Oprostom Greha

Peti deo ove šeme, ili konture, ima veze sa oprostom greha. Izveštaj u Mateju nam kaže: **i oprosti nam duge naše kako i mi opraštamo dužnicima našim**. Izveštaj koji nalazimo u Luki kaže: **i oprosti nam grehe naše jer i sami opraštamo svakom dužniku svojemu**.

Reč 'dugovi' (duge), odnosi se na moralni aspekt Zakona Mojsijevog. Znači, kada sagrešimo, mi na sebe navlačimo zaduženje. Moramo da se rešimo ovog duga tako da ispovedimo svoje grehe (I Jovanova 1:9). Dok opraštamo drugima, imamo zajedništvo oprosta od Boga. Zajedništvo oprosta od Boga predodređeno je našim opraštanjem prema braći (Matej 6:14-15; 18:35).

6. U vezi sa Duhovnim Ratovanjem

Šesto, molimo se u vezi sa duhovnim ratovanjem. Izveštaj u Mateju kaže: **i ne uvedi nas u iskušenje, nego izbavi nas od zloga**. Luka jednostavno kaže: **i ne uvedi nas u iskušenje**. Ovo nije molba da se bude sačuvan od kušanja, već da se ne prepustimo kušnji. Ovo je molba da budemo sačuvani od zla općenito i posebno od **zloga**. Naša obaveza je da bdijemo i da molimo kako ne bismo upali u kušnju (Matej 26:41).

VII. MESTA ZA MOLITVU

Biblija ne stavlja naglasak ni na jedno posebno mesto za potrebe molitve. Naglasak koji Pisma čine jeste na odvojenju.

U Mateju 6:6 Ješua kaže: **A ti, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata svoja i pomoli se Ocu svojemu koji je u tajnosti. I Otac tvoj, koji vidi u tajnosti, uzvatiće ti javno**.

Iz ovog stiha dobijamo temeljni Biblijski princip o ispravnom mestu za molitvu: princip odvojenja.

U Pismima, ljudi su se molili na različitim mestima. Na primer, Danilo se molio u privatnosti svog doma (Danilo 6:10). U Mateju 6:6, Isusu nam govori da **uđemo u svoju sobu**. U Mateju 14:23, otišao je **u goru** da moli; a opet, u Marko 1:35, otišao je u pustinju da se moli. U Delima 12:5, 12, mole se u privatnoj kući. U Delima 16:13 i 16, mole se **pored** reke. U Delima 21:5 mole se **na obali**. U I Timoteju 2:8, rečeno nam je da treba da se molimo **na svakom mestu**.

Tako da nema nekog određenog mesta za molitvu u Pismima i to je zato jer nas Pisma ohrabruju da naše stanje uma uvek bude u stanju konstantne spremnosti na molitvu. Trebalo bi da smo uvek spremni da molimo gde god da se nalazimo: napolju, unutra, u automobilu, kod kuće, u avionu, vozu, ili kada šetamo ulicom. Biblija nam dozvoljava da se molimo na svakom mestu, gde god da se zateknemo.

VIII. VREME ZA MOLITVU

Već smo videli da ne postoji neko posebno određeno mesto za molitvu; trebalo bi da možemo da se molimo u svakoj situaciji. Ali, koje je ispravno vreme za molitvu. Ovde ima osam stvari koje je potrebno pomenuti.

A. Različita Vremena

Prvo, Biblija uči da bismo trebali moliti u različita vremena. Na primer, Psalam 55:17 pominje **i o večeri i jutrom i o podne**. Danilo se molio **tri puta na dan** (Danilo 6:10) I Timoteju 5:5 govori o ustrajnosti **u prošnjama i molitvama noć i dan**. Luka 18:1 uči da bi (ljudi) **trebali uvek da mole**.

Postoji jedan jako uobičajen koncept koji zvuči jako duhovno, ali zapravo i nije Biblijski: pitanje tihog vremena ujutro. Ja nisam protiv tog vremena tišine izjutra. Ja sam samo protiv onih koji kažu da svaki vernik treba da ima jutarnje tiho vreme. Oni koji ovo uče često se pozivaju na Pisma koja govore o molitvi izjutra. Ali, kao šta smo upravo i videli, Biblija nas uči da postoje različita vremena za molitvu. Govori nam i o molitvi u poslepodnevnim satima, kao i o molitvi navečer. Ukoliko ćemo koristiti odlomke o jutarnjim molitvama da bismo podučavali jutarnje tiho vreme, onda imamo i odlomke koje možemo koristiti za podučavanje poslepodnevnog tihog vremena i za večernje tiho vreme.

Ja mislim da je suštinska istina o ovom pitanju to da Bog očekuje od nas da Mu posvetimo jedan deo dana, ali koji je to tačno deo, to ovisi o svakom pojedincu ponaosob. Nema Biblijski tvrdog i brzog pravila po ovom pitanju. Trebalo bi da smo spremni da se molimo tokom celog dana; ali, kada govorimo o posebno izdvojenom vremenu dana, ja mislim da je to odluka koju donosi svako za sebe. Biblija, kao prvo, opšte ne govori o nekom posebnom tihom vremenu, a kamoli o tome koji deo dana treba da bude odvojen za to tiho vreme. Biblija govori o različitim vremenima za molitvu, baš kao šta to čini i kada govori o mestu za molitvu.

B. Jutarnja Molitva

Drugo, postoje odlomci koji govore o vremenu jutarnje molitve. Psalam 5:3: **izjutra ću tebi molitvu upraviti**. Psalam 88:13: **izjutra te molitvom svojom presrećem**. Marko 1:35 pokazuje da je i Ješua molio izjutra.

C. Večernja Molitva

Treće, Biblija takođe govori i o molitvi naveče. Psalam 141:2, 5: **ko večernja prinosnica**. Postoje primeri večernjih molitvi u Matej 14:23 i 26:36-44. Luka 6:12 beleži molitvu noću. Tako, da ima stihova koji uče molitvu izjutra; ali, ima i stihova koji uče molitvu naveče i molitvu tokom noći.

D. Kroz Dan

Četvrto, i dok smo slobodni da se molimo tokom celog dana, Biblija isti tako ističe da su postojala i tačno određena vremena koja su vernici odredili za molitvu (Dela 3:1; 10:9, 30). Tako, da iako imamo slobodu da se molimo u bilo koji zgodni momenat, postoji isto tako i vreme određeno za molitvu. Stoga, nema ništa loše, niti pogrešno u postavljanju rasporeda za određivanje posebno određenog vremena za molitvu.

E. U vremenima Hitnosti i Kriza

Peta stvar u vezi sa vremenom za molitvu tiče se molitve u vremenima hitnosti i raličitih kriza. Kada se takve stvari dogode, Biblija nas ohrabruje da molimo. U I Letopisima 5:20, mole se usred bitke. Ista stvara je istina i u II Letopisa 13:13-16 i u 20:1-19. Psalam 50:15 kaže: **i zazovi me u dan nevolje**. Psalam 77:1-2 i 86:7 ističe da: u danu svoje nevolje, osoba treba da posegne za Bogom. Psalam 130:1: **iz dubine vapim**. Jona 2:1-9 se molio dok se nalazio u moru. U Luka 22:35-46, Isus se molio dok je prolazio agoniju u Getsemaniji.

F. Pre Jela

Šesta stvar jeste da se molimo pre obroka, molitva hvale prema Gospodu. Matej 14:19 i Dela 27:35 govore o molitvi pre jela. U I Timoteju 4:4-5, Pavle ističe da sva hrana jeste **dobra i nije za odbaciti ništa što se sa zahvalnošću uzima, jer se posvećuje rečju Božijom i molitvom**.

G. Za vreme Posla

Sedma stvar u vezi sa vremenom molitve jeste da se bude sposoban da se moli i usred posla (Luka 5:15-16). Nekako je lako i jednostavno odvojiti se na stranu za moliti kada nismo u poslu, ali kada smo najviše u poslu, trebalo bi da možemo uzeti koju sekundu tu i tamo i jednostavno zahvaliti Gospodu, moliti se Njemu,

tražiti ohrabrenje, tražiti da nas osposobi. Nikada nebi trebalo da smo toliko zaposleni da gurnemo u stranu pitanje molitve.

H. Neprekinuta Molitva

Osma stvar u vezi sa vremenom za molitvu jeste da bi molitva trebalo da bude neprekinuta kroz sva vremena. Trebalo bi da uvek imamo tu konstantnu spremnost da se molimo. Luka 18:1 kaže: (ljudi) **bi trebalo uvek da mole**. Efescima 6:18 kaže: **molite u svako doba**. I Solunjanima 5:17 kaže: **bez prestanka molite**. Još jednom, uvek bi trebalo da smo spremni i voljni i da osećamo potrebu za molitvom u svako vreme.

Znači, kao i u području mesta za molitvu, postoje različita vremena za molitvu, ali trebalo bi da smo pažljivi da ne postanemo legalisti u bilo kojem od ova dva područja.

IX. POZICIJE U MOLITVI

Baš kao i kod mesta i vremena za molitvu, položaj tela u molitvi varira; nema nekakvog fiksnog pravila. U vezi sa pozicijom u molitvi ima devet posebnih stvari o kojima Biblija govori.

A. Stojeći

Prvo, Biblija pominje da se stoji dok se moli. Tako da stajati uspravno dok se moli jeste potpuno ispravan stav u molitvi (Marko 11:25; Luka 18:13; Jovan 17:1).

B. Klečeći

Drugi položaj je na kolenima. Mi ovo baš više i ne praktikujemo u molitvi udruženog tela. Ja mislim da bismo trebali razmisliti da to činimo mnogo učestalije, ali ne i da budemo legalisti u vezi sa tim. Svakako bi to trebalo da se uravnoteži zajedno sa drugim pozicijama u molitvi (I Carevima 8:54; Luka 22:41; Dela 20:36; Efescima 3:14). Pozicija na kolenima je itekako valjan položaj u molitvi.

C. Ispružen na podu

Treća pozicija je biti ispružen na tlu (Matej 26:39). Kada stojimo, mi smo na našim stopalima i uspravljani smo. Kada smo na kolenima, mi savijemo kolena, a preostali deo našeg tela je i dalje u uspravnom položaju. Kada se ispružimo po podu, mi zapravo položimo glavu na tlo, a naše čelo dodiruje zemlju. Telo može da bude u potpunosti ispruženo, pa izgleda kao da stojimo u vodoravnom položaju; ili naša kolena i dalje mogu da budu u savijenom položaju dok je glava na tlu. I ova pozicija

se retko koristi, osim možda u ekstremnim situacijama, pa ipak, ovo je itekako valjan položaj u molitvi.

D. Ležeći

Četvrti položaj je ležeći u krevetu. Ponekad su ljudi isuviše bolesni da bi se pomerali i dok leže u krevetu u sasvim su dobrom položaju za molitvu (II Carevima 20:2; Psalam 63:6).

E. Sedeći

Peta pozicija je sedeća (I Carevima 18:42). Ja pretpostavljam da je ovo pozicija koja je danas najčešća i najuobičajenija, bez obzira da li govorimo o privatnom molitvenom životu ili o molitvi zajednice. Iako je ova pozicija itekako prevladavajuća danas, ona je svakako valjana pozicija za molitvu.

F. Viseći sa Krsta

Šesti položaj koji nalazimo u Pismima svakako nije položaj koji bi trebalo da se praktikuje: **viseći sa krsta**. U Luka 23:42, ima molitva dok se visi sa krsta. Međutim, možemo da izvučemo primenu iz toga jer biti obešen na ksrtu znači nalaziti se usred sopstvene egzekucije. Ukoliko se nalazimo u ekstremnim situacijama, trebalo bi da se molimo bez obzira na težinu situacije. Ponekad se čak možemo naći i u položaju u kom smo prisilno dovedeni. Progonstva koje se dešavaju mogu od nas zahtevati posebne pozicije, a mi možemo da molimo čak i u takvim pozicijama.

G. Hodajući po Vodi

Sedmi položaj koji vidimo u Pismima jeste da je Petar molio dok je hodao po vodi (Matej 14:30). Većina nas nikada neće hodati po vodi. Ali i ovde, još jednom, i u situacijama u kojima se zateknemo jako neobično ispruženi, kao šta je na primer planinska litica, trebalo bi da možemo da izustimo reč molitve. Trebalo bi da smo sposobni da komuniciramo sa Bogom pod svim okolnostima i u svim situacijama.

H. Pognute Glave

Osmi položaj je pognute glave (Postanak 24:26; Izlazak 4:31; 12:27).

I. Očiju Zatvorenih ili Otvorenih

Deveta stvar u vezi sa pozicijom tela u molitvi tiče se očiju. Iako je nama uglavnom prirodno da se molimo zatvorenih očiju, nigde u Pismima ne postoji primer da se ljudi mole zatvorenih očiju. Zapravo, čitamo o ljudima koji se mole otvorenih očiju

i podignutog pogleda (Jovan 11:41; 17:1). Nije greh to da zatvorimo oči u molitvi. Nema ništa loše u tome da držimo otvorene oči dok se molimo, dok god naše otvorene oči ne počnu da nam odvlače pažnju od molitve. Ali, neki, čak i sa zatvorenim očima, dozvoljavaju svojim mislima da lutaju. Tako da se mnogi ljudi mogu bolje skoncentrisati na molitvu dok su im oči otvorene. Ali, i ovde još jednom, trebalo bi koristiti slobodu koju imamo u Gospodu.

X. MOĆ I REZULTATI MOLITVE

Molitva za rezultat ima stvari koje se postignu pomoću molitve i kroz nju. Dozvolite mi da iznesem šest stvari u kojima nam Biblija pokazuje i moć i rezultate molitve.

Prvo, u Izlasku 32, Bog preti uništenjem Izraela zbog njihovog greha sa zlatnim teletom; ali, molitva Mojsijeva u Izlasku 32:11-14 spašava Izrael.

Drugi primer o moći i o rezultatu molitve tiče se Samuila. Samuilo je mogao da podloži Filistejce doslovno putem svog molitvenog života (I Samuilova 7:5-14).

Treće, Ilija. Ilija je bio sposoban da prekine sušu dovodeći kišu posredstvom svoje molitve (I Carevima 18:41-45). Jakov nas vraća i podseća na to (Jakovljeva 5:17-18) kako bi ohrabrio ljude da mole zato jer mnogo može molitva pravednog čoveka.

Četvrto, molitva postiže i ispunjava Božije namere (I Jovanova 5:14-15). Bog ima Svoje namere i ciljeve, a molitva je jedan od načina kroz koji On to postiže. Zapamtite, planovi Božiji nemaju samo svoj cilj već imaju i sredstva po kojima se postižu. Sredstvo putem kojega će Bog ponekad da ispuni Svoje planove jeste molitva.

Peto, molitva ponekad za rezultat ima tačno određeni odgovor (Marko 11:24; Jovan 14:13-14).

Šesto, molitva za rezultat ima proslavljenje Boga; Bog se proslavlja putem našeg molitvenog života (Jovan 14:13).

Napomena prevodioca: Za prevod ovog MBS-a činilo mi se dobro da prevodim Biblijske tekstove iz Engleske verzije prevoda koja je korištena u ovoj studiji. Pri tome mi je od velike pomoći bila Varaždinska Biblija – izdanje Hrvatskog Biblijskog Nakladnika, 2012.

Koristio sam i Savremeni Srpski Prevod u izdanju Hrišćanskog evangelizacionog centra iz Bačkog Petrovca.

Prevod: Branko Gotovac 2019.